

Οι εξόριστοι της Μυτιλήνης και της υπόλοιπης Λέσβου, έχοντας βάσεις στην αντικρινή στεριά, και με μισθοφόρους που είχαν φέρει από τα γύρω μέρη και την Πελοπόννησο, κυρίεψαν το Ροίτειο, αλλά το αποδώσαν, χωρίς να κάνουν καμιά καταστροφή, αφού πήραν 2.000 φωκικούς στατήρες (περίπου 8 τάλαντα, δηλ. 48.000 δρχ).

Μετά πήγαν στην Άντανδρο και την κυρίεψαν με προδοσία. Είχαν σκοπό ν' απελευθερώσουν και τις άλλες πολιτείες, τις ονομαζόμενες Ακταίες, που ανήκαν πριν στους Μυτιληνραίους και τώρα τις είχαν οι Αθηναίοι, αλλά προπάντων την Άντανδρο για να την οχυρώσουν - ήταν εύκολο να σκαρώσουν εκεί καράβια, επειδή στο όρος Ίδη είχε δάση - κι από κει να έχουν κατάλληλο ορμητήριο για να κάνουν επιδρομές εναντίον της Λέσβου που ήταν κοντά και για να υποτάξουν τις Αιολικές πολιτείες της στεριάς.

Οι στρατηγοί των Αθηναίων **Δημόδοτος, Αριστείδης**, που είχαν αποστολή να εισπράξουν το φόρο - ο τρίτος ο **Λάμαχος** είχε πάει στον Εύξεινο Πόντο με 10 καράβια - όταν πληροφορήθηκαν ότι η τοποθεσία θα οχυρωνόταν, σκέφτηκαν ότι θα ήταν πολύ επικίνδυνο να γίνει εκεί το ίδιο με ό,τι είχε γίνει στην Άναια, αντίκρου στη Σάμο, όπου είχαν εγκατασταθεί οι Σάμιοι εξόριστοι που βοηθούσαν τους Πελοποννήσιους στέλνοντάς τους κυβερνήτες για τα πλοία τους, προκαλούσαν αναταραχές στη Σάμο και πρόσφεραν καταφύγιο σ' όσους έφευγαν από την πολιτεία. Οι Αθηναίοι, αφού συγκέντρωσαν συμμαχικό στρατό, πήγαν με το στόλο στην Άντανδρο, νίκησαν σε μάχη τους Μυτιληνραίους που βγήκαν να τους αντιμετωπίσουν, και κυρίεψαν την Άντανδρο.

Λίγο αργότερα, ο Λάμαχος που είχε αράξει στην Ηρακλειώτιδα, στις εκβολές του ποταμού Κάλη, έχασε όλα του τα καράβια από νεροποντή που έπεσε στα βουνά και φούσκωσε ξαφνικά το ρεύμα του ποταμού. Ο ίδιος και ο στρατός του πέρασαν πεζοί από τους Βιθυνούς Θράκες που ζούσαν στην Ασία κ' έφτασε στη Καλχηδώνα (η σημερινή Χαλκηδώνα, Σκούταρι), αποικία των Μεγάρων που βρισκόταν στο στόμιο του Εύξεινου Πόντου.